

Úřad pro ochranu osobních údajů
oddělení GDPR
Pplk. Sochora 27
170 00 Prague 7

V Praze dne: 20. 02. 2018

Věc: Výklad některých ustanovení Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 (Nařízení)

Vážení přátelé,

dne 5. 2. 2018 jsme Vám poslali žádost o Vaše stanovisko k některým praktickým případům, na které jsme narazili při přípravě implementace ustanovení Nařízení pro malé a střední podniky (MSP), (pro úplnost je uvádíme v příloze tohoto dopisu). Naše dotazy doplňujeme o dva následující:

Dotaz 1:

Jak lze správně z hlediska nařízení klasifikovat firemní údaje o osobách ve tvaru:

- jméno příjmení (popř. i funkce) a e-mailovou adresu k zaměstnavateli (služební e-mail)
- jméno příjmení (popř. i funkce) a číslo telefonu k zaměstnavateli (služební telefon)
- jméno příjmení (popř. i funkce) a číslo na služební mobilní telefon
- jméno a příjmení (popř. i funkce) a poštovní adresa zaměstnavatele

Podle výkladu některých právních kanceláří se rovněž jedná o osobní údaje, které podléhají ochraně podle Nařízení. Můžete nám prosím podat vysvětlení, zda vůbec, nebo za jakých okolností je nutno považovat takovéto informace za osobní údaje?

Odpověď ÚOOÚ: Všechny Vámi uvedené soubory informací by měly umožňovat určení konkrétní osoby, jedná se tedy o osobní údaje těchto osob.

Dotaz 2:

Obchodníci většiny firem používají systémy pro řízení vztahů se zákazníky (CRM) do nichž si ukládají důležité informace o stávajících popř. potencionálních zákaznících a dodavatelích. Řada těchto údajů je i osobní povahy, např. co rád čte, jaké má rád sporty, v čem jsou úspěšné jeho děti (vnoučata), kdy má narozeniny manželka, jaké má ráda květiny, že si zlomil nohu při lyžování v Alpách, co rád jí, jaký má rád alkohol, jaké kouří cigarety a mnoho dalších. Tyto informace slouží obchodníkům pro navázání osobního kontaktu a osobního rozhovoru s dodavatelem nebo odběratelem, tak aby obchodníci byli schopni dosáhnout co nejvýhodnějších obchodních podmínek. Řada těchto údajů může hraničit i s kategorií citlivé údaje. Například informace o tom zda jeho obchodní partner je ateista, křesťan nebo muslim slouží k rozhodnutí kdy a jaká blahopřání mu posílat. Lze tyto údaje shromažďované a zpracovávané obchodním oddělením považovat za informace uchovávané a zpracovávané v oprávněném zájmu správce – jde přeci o co nejlepší uplatnění na trhu a co nejlepší ekonomické výsledky což je přirozeným cílem každého podnikatelského subjektu. Nebo snad je nutno ustanovení Nařízení chápat tak, že do budoucna omezí možnost obchodních oddělení shromažďovat informace o svých dodavatelích a odběratelích čímž bude výrazným způsobem omezena jejich schopnost uplatnit se na trhu?

Odpověď ÚOOÚ:

Bod 47 recitálu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice

95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), stanoví, že nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), stanoví, že oprávněné zájmy správce, včetně správce, jemuž mohou být osobní údaje poskytnuty, nebo třetí strany se mohou stát právním základem zpracování za předpokladu, že nepřevažují zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů, a to při zohlednění přiměřeného očekávání subjektu údajů na základě jeho vztahu se správcem.

Tento oprávněný zájem by mohl být dán například v situaci, kdy existuje relevantní a odpovídající vztah mezi subjektem údajů a správcem, například pokud je subjekt údajů zákazníkem správce nebo mu naopak poskytuje služby.

Existenci oprávněného zájmu je v každém případě třeba pečlivě posoudit, včetně toho, zda subjekt údajů může v okamžiku a v kontextu shromažďování osobních údajů důvodně očekávat, že ke zpracování pro tento účel může dojít. Zájmy a základní práva subjektu údajů by mohly převážet nad zájmy správce údajů zejména tehdy, jestliže ke zpracování osobních údajů dochází za okolností, kdy subjekt údajů jejich další zpracování důvodně neočekává.

Osobní údaje osoby tak není možné shromažďovat na základě Vašeho oprávněného zájmu, pokud se správce pouze domnívá, že osoba je jejím potenciálním zákazníkem. Stejně tak není možné zpracovávat osobní údaje osoby, pouze na základě toho, že Vaším zákazníkem je její příbuzný.

Vámi popsané zpracování není možné podřadit pod žádný z právních titulů zpracování zvláštních kategorií osobních údajů uvedených ve čl. 9 obecného nařízení. Zpracování osobních údajů by v této situaci bylo možné pouze na základě souhlasu.

Údaje, které se skutečně týkají Vašich klientů a nejsou osobními údaji zvláštní kategorie, je možné zpracovávat na základě Vašeho oprávněného zájmu, pokud by Váš zájem převažoval nad zájmem subjektu údajů a pokud by takové zpracování bylo pro subjekt údajů předvídatelné.

Asociace pro poradenství, z.s.; člen HK ČR

Sídlo: Konviktská 291/24, Staré Město, 110 00 Praha

Identifikační číslo: 00222046

Ing. Jan Zavřel, CSC., mob: 602860515

Děkuji Vám za Váš výklad těchto praktických případů.

S přátelským pozdravem

.....

Ing. Jan Zavřel, CSC.

Výkonný manažer APP, Koordinátor GDPR

Příloha: dotazy zaslané 5. 2. 2018

Příloha: dotazy zaslané 5. 2. 2018

Zajímá nás výklad těchto praktických vztahů z pohledu Nařízení:

Případ 1:

Výrobce vyrobí zakázky pro fyzické osoby (subjekty údajů) a předá seznam deseti adres dopravci, aby zásilky dopravil. Podle výkladu některých právních kanceláří je výrobce v tomto vztahu správce osobních údajů a dopravce zpracovatel osobních údajů a z hlediska principu Nařízení musí tudíž spolu uzavřít smlouvu o zpracování údajů. Dle našeho názoru tento výklad jde nad rámec ducha Nařízení a ve svém důsledku by neúměrně navýšil administrativu v rámci logistiky a omezil konkurenci. Důsledkem by zároveň bylo, že každý podnikatel, který předává České poště hromadné zásilky fyzickým osobám, by s ní musel mít rovněž podepsanou smlouvu o zpracování osobních údajů.

Případ 2:

Drtivá většina MSP má zaměstnance a tudíž má i jejich osobní údaje. Protože jim každý měsíc vyplácí mzdy tak vlastně zpracování osobních údajů není příležitostné a proto se na ně nevztahuje výjimka článku 30 Nařízení o vedení záznamů o činnostech zpracování. Bylo skutečně původním záměrem, aby tato výjimka platila jen pro podnikatele a MSP, kteří nemají žádné zaměstnance?

Případ 3:

Poskytovatel e-mailových služeb je podle výkladu některých právních kanceláří rovněž zpracovatel osobních údajů protože přes jeho servery mohou protékat e-maily obsahující osobní údaje, které odesílatel odesílá příjemci e-mailu. Proto musí takovýto poskytovatel e-mailových služeb se všemi svými klienty – správci osobních údajů – uzavřít smlouvu o zpracování osobních údajů. Setkal jsem se i s takovým názorem, že tito poskytovatelé e-mailových služeb musí po 25. květnu 2018 odpojit všechny své klienty, kteří s nimi smlouvu o zpracování osobních údajů nepodepíší. Administrativní zátěž vyplývající z takto striktního výkladu Nařízení je přímo nedozírná.